

[Lange.]

med, medens man ikke har gjort det i Lovforslaget.

Ændringsforslag Nr. 3 indfører en Bestemmelse om, at Varer, der leveres til Personalet i en af de i § 3, Punkt 1, nævnte Fremstillingsvirksomheder, og som er en Del af Personalets Vederlag, skal være afgiftsfri, naar de fortæres paa Arbejdspladsen. Det tilsigtes at fastlægge en allerede bestaaende Ordning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 6 gaar ud paa at ændre Ordene: „3 Uger“ til „1 Uge“, hvor det gælder Anmeldelse af, at man paabegynder Driften af en af de Virksomheder, som kommer ind under disse Lovbestemmelser. Vi mener, at det ikke skulde være nødvendigt for at aabne en Detailhandel, hvor man vil handle med Øl og andre afgiftspligtige Varer, eller en Ølhandel, at anmelde dette 3 Uger, før Forretningen aabnes; vi finder, at 1 Uge maatte være en tilstrækkelig Frist.

Ved Ændringsforslag Nr. 5 til § 8 foreslaar vi, at Ordene:

„i Overensstemmelse med det i § 13 omhandlede Regnskab“
udgaar.

Ændringsforslag Nr. 6 tilsigter en ændret Affattelse af § 13, der vedrører Regnskabsafregningen, en Affattelse, hvorved man forenkler disse Bestemmelser og fjerner den Del af Paragraffen, som lyder saaledes:

„For de i § 3 under Punkterne 1, 2 og 3 omhandlede Virksomheder skal disses Regnskab, for saa vidt angaar Omsætningen af stærke Drikke til andre afgiftspligtige Virksomheder, føres paa en saadan Maade, at det indeholder Oplysning om Størrelsen af Omsætningen til hver enkelt Virksomhed.“

Det er for det første et meget vidtløftigt Regnskab, der herefter skal føres, og vi mener ogsaa, det er en Urimelighed, at man skal kunne kræve Oplysninger af en Virksomhed i mange Tilfælde til Brug mod vedkommende Virksomheds Kunde.

Endelig gaar Ændringsforslag Nr. 7 til § 15, 1ste Stykke, ud paa efter Ordene „Kontrollen er berettiget til“ at tilføje „i det Omfang, hvori det er nødvendigt.“

Jeg skal med disse faa Ord anbefale de af os stillede Ændringsforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker Udvalget for den hurtige Behandling af Lovforslaget, og jeg takker de Medlemmer af Udvalget, der har indstillet Lovforslaget uforandret til Vedtagelse. I

hvilken Grad jeg skal takke de øvrige Medlemmer, ved jeg ikke, men jeg har forstaaet, som jeg ogsaa tidligere har givet Udtryk for, at deres Fremsættelse af Udtalelser her og af Ændringsforslag ikke betyder, at de sluttelig vil modsætte sig Lovforslagets Gennemførelse.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til de af de konservative Udvalgsmedlemmer stillede Ændringsforslag. Det første af disse gaar ud paa at ændre Ordet „maanedlig“ i § 3, Punkt 3, trediesidste Linie, til „aarlig“, det vil sige at nedsætte den Minimumssats paa 50 Kr. maanedlig, der nu nævnes i Lovforslaget. Jeg kan oplyse de ærede Medlemmer om, at jeg, inden dette Lovforslag blev fremsat for Rigsdagen, skaffede mig Underretning om, hvilke Virksomheder der falder ind under det nævnte Punkt i Lovforslaget, og det er en ganske lille Gruppe. Man har maattet træffe en særlig Ordning for disse Virksomheder, fordi de staar paa en særlig Maade, men de har gennemsnitlig en saadan Omsætning, at det paa ingen Maade vil genere dem. Hvis det var en almindelig udbredt Gruppe, vilde jeg mene, det var urigtigt at holde saa store Minimumsbeløb, men da det er en Gruppe, som det ikke vil genere, tror jeg ikke, det er nødvendigt at gøre en Forandring, og jeg kan derfor ikke tiltræde Ændringsforslaget.

Ændringsforslag Nr. 2 til Punkt 5 i samme Paragraf drejer sig om Indførelse af en Procentsats for Afgiften for Detailhandlere i Stedet for en Gruppeskala. Jeg tror ikke, det lader sig gøre, i hvert Fald ikke i Øjeblikket, at foretage en saadan Ændring. Jeg har selv en vis Sympati herfor, fordi det til en vis Grad synes logisk naturligt, at de skal betale med en Procentsats i Forhold til, hvad de har solgt; men jeg vil dertil føje, at det vil medføre en stærkere Kontrol med de handlende, hvis man gaar over til en saadan Procentsats i Stedet for at anvende en Skala med Spændvidde mellem Minimum og Maksimum. Jeg kan derfor ikke modtage Ændringsforslaget og tror heller ikke, det vil være praktisk at gennemføre det, i hvert Fald ikke i Øjeblikket. — Med Hensyn til at behandle Marketenderier som ligestillede med Detailhandlere og Brugsforeninger tror jeg ikke, man for Tiden bør gøre dette. Marketenderier er nu ikke næringsretligt ligestillede med Detailhandlere og Brugsforeninger, der skal løse Næringsbevis for at faa Lov til at forhandle de Varer, her er Tale om. Dette Spørgsmaal omhandles i Næringsloven, der, hvis jeg ikke tager